

FOAIE PAROHIALĂ

2 - 8 octombrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Alături de toți cei care au suferit groaznic cu corpul din cauza leprei, Te rog, în necazul sufletului meu, Doamne, dacă dorești poți să mă vindec! Împreună cu cei care nu văd, necăjiți de propria lor orbire și cufundați în noaptea cea veșnică, îți adresez și eu, Stăpâne, rugăciunea mea. Nu Te numesc Fiul lui David, ci Te numesc Fiul lui Dumnezeu, care este cea mai mare Ființă. Nu numai că Te numesc Stăpân, dar și cred că ești Domnul Cerului și al Pământului. Cred, nu numai în atingerea Mâinilor Tale, o, Dumnezeule îndurător și apropiat, ci și în puterea cuvântului Tău, prin care mă poți vindeca pe mine, chiar și atunci când ești departe, foarte departe... Dorești aceasta pentru că ești îndurător, și poți să o faci, căci ești însuși Creatorul: spune un singur cuvânt și voi fi vindecat!...

Oferă-mi iertarea pentru toate păcatele mele, o, Dumnezeule al bunătății și Domn al fericirii: cu cât este mai mare bunătatea Ta, cu atât mai mult ești preamărit. Cu cât ești mai îngăduitor, cu atât ești mai iubit. Cu cât arăți mai multă îndurare, cu atât primești mai multă preamărire. Arată-Ți o îndurare asemănătoare și față de mine, care mă simt vinovat de nenumărate greșeli, pentru a răspândi cu recunoștință bunătatea Ta, și ca iubirea mea față de Tine să se arate și să se exprime cu o mare înflăcărare! Mărire Ție în toate. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan Ciupleu, Maria Belechi, Gheorghina Horgoș, Ioana Moș, Vlad Alexandru și George Silaghi**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Între daruri și morminte

Isus nu ne cheamă la lucruri grele, ne cheamă la lucruri imposibile: Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv. Cum ar putea oare oameni ca noi, simpli muritori, să îndrăznească să tindă la a fi precum Dumnezeu? Ei bine, dacă ne gândim puțin, vedem că de-a lungul istoriei găsim astfel de exemple. În primul rând cei dintâi oameni. Adam și Eva cad din statura lor spirituală fiindcă încearcă, la îndemnul șarpelui de această dată, să fie la fel ca Dumnezeu. Aici găsim un prim punct de meditație: există o cale a Cerului și există o cale a șarpelui. Din păcate primii oameni aleg să urmeze îndemnul celui rău, călcând cuvântul Creatorului și de la înălțimea Paradisului terestru se afundă în tina unei lumi plămădite, prin păcatul lor, din lacrimi și sânge. Avem deasemenea exemplul Babilonului, loc rămas simbolic pentru totdeauna. Alți oameni, pe urma proto-părinților lor, încearcă să construiască un turn înalt care să ajungă până la Cerurile lui Dumnezeu. O altă manieră de a exprima o cale greșită înspre Dumnezeu. Exemplele continuă de-a lungul istoriei oamenilor și fiecare epocă are fructele otrăvite și turnurile blasfeme în forme și feluri diferite. Este interesantă în acest sens o viziune a misticei Tereza Neumann legată de timpurile din urmă. Ca și toate profețiile, trebuie citită cu mare atenție și prudență. Este însă extrem de profund și de interesant pasajul următor: „Am văzut un cimitir în care au fost îngropate visele omului și fiecare vis avea un piatră de mormânt și pe fiecare piatră de mormânt era un epitaf ...Pe o piatră a fost scris: „Aici este visul omului de a alerga mai repede decât vântul”. În altă parte, am văzut textul: „Aici se află visul omului de a-și prelungi viața pentru totdeauna”. Apoi era marele mormânt, care închidea marele vis. Și epitaful spunea: „Aici zace omul care se credea Dumnezeu”. Și concludă Tereza Neumann într-o manieră ce face să renască speranța în sufletele noastre: „Când purificarea se va împlini, viața își va relua cursul firesc, dar noul om va purta o haină nouă: haina umilinței și a credinței”.

Evangelia de astăzi încearcă să ne ajute să evităm ciclul infernal început cu Adam și Eva, ce continuă până în zilele noastre. Încearcă să ne dăruiască încă de pe acum haina credinței, a umilinței și a iubirii, care nu este nimic altceva decât haina primită în momentul botezului nostru, ce ne face fiii și fiicele lui Dumnezeu, ne face asemenea cu El: nu avem nimic de furat, nu avem nimic de construit pentru a ajunge la Ceruri, fiindcă Domnul din Ceruri se pleacă până la noi pentru a ne îndumnezei. Iubirea de Dumnezeu și de aproapele, iertarea și îndurarea nu sunt nimic altceva decât daruri izvorâte în momentul botezului nostru pe care trebuie să le folosim. Libertatea noastră la asta folosește: să alegem între daruri și morminte!